

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.11.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. po rozpoznaniu wniosku J. Z. z dnia 5.10.2015 r. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, powołując się na art. 32 i art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2015r., poz. 748) w związku z § 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.). W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, że przyczyną odmowy przyznania emerytury jest nieudowodnienie przez ubezpieczonego wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze, a także nie osiągnięcie do dnia 1.01.1999r. 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. Organ rentowy jednocześnie wskazał w uzasadnieniu tej decyzji, że na dzień 1.01.1999 r. ubezpieczony udowodnił łącznie 22 lata, 1 miesiąc i 15 dni okresów składkowych i nieskładkowych ogólnego stażu emerytalnego, a w tym okresy składkowe w ilości 21 lat, 9 miesięcy i 29 dni oraz okresy nieskładkowe w ilości 3 miesięcy i 16 dni. Zakład podał też, że zgodnie z wnioskiem z dnia 28.10.2015r. uwzględniono do ogólnego stażu pracy okres od 2.12.1995r. do 2.09.1996r., gdy wnioskodawca pobierał w PUP zasiłek dla bezrobotnych. Ponadto Zakład wskazał, że do pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono wnioskodawcy okresu od 24.01.1977r. do 30.11.1995r. w Przędzalni (...), ponieważ z przedłożonych dokumentów nie wynika, że ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy oraz z uwagi na to, że brak jest informacji w jakich wydziałach i w jakim charakterze wnioskodawca wykonywał pracę na stanowisku robotnika transportu wewnętrznego /decyzja k. 32 akt ZUS/.

Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony, domagając się zaliczenia do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 24.01.1977r. do 30.11.1995r. na stanowisku robotnika transportu wewnętrznego w Przędzalni (...), gdzie pracował w następujących wydziałach Przędzalni: mieszalnia, trzepalnia i farbiarnia /odwołanie k. 2-3/.

Organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania podtrzymując w całości stanowisko, jak w zaskarżonej decyzji /odpowiedź na odwołanie k. 4/.

Postanowieniem z dnia 1.03.2016r. Sąd Okręgowy w Łodzi ustanowił dla wnioskodawcy pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata /postanowienie k. 10/.

Na rozprawie z dnia 14.02.2018r. – bezpośrednio poprzedzającej wydanie wyroku w niniejszej sprawie - pełnomocnik z urzędu wnioskodawcy poparł odwołanie oraz wniósł o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej odwołującemu z urzędu, jednocześnie oświadczając, że koszty te nie zostały opłacone ani w części ani w całości, natomiast pełnomocnik ZUS wniósł o oddalenie odwołania /e-protokół rozprawy z 14.02.2018r.- stanowiska stron: 00:00:57, 00:45:00, 00:49:18/.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołujący J. Z. urodził się w dniu (...) /niesporne/.

J. Z. złożył wniosek o emeryturę w dniu 5.10.2015r., oświadczając w nim, że nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego. /wniosek k. 1 -3 akt ZUS/

W toku postępowania przed organem rentowym wnioskodawca do dnia 1.01.1999r. w sposób bezsporny wykazał ogólny staż pracy w ilości 22 lat, 1 miesiąca i 15 dni, a w tym 21 lat, 9 miesięcy i 29 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące i 16 dni okresów nieskładkowych, przy czym w w/ w ogólnym stażu pracy organ rentowy uwzględnił okres pobierania przez wnioskodawcę zasiłku dla bezrobotnych od 2.12.1995r. do 2.09.1996r. /niesporne/

Zaskarżoną decyzją z dnia 23.11.2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury, powołując się na art. 32 i art. 184 ustawy z dnia 17.12.1984r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz. 748) w związku z paragrafem 2 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983.r, Nr 8, poz. 43 ze zm.) z uwagi na nieudowodnienie przez ubezpieczonego wymaganego 15-letniego okresu stażu pracy w szczególnych warunkach wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a także nie osiągnięcie do dnia 1.01.1999r. 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego. /decyzja k. 32 akt ZUS/

Odwołujący na dzień 1.01.1999r. posiada wymagany ogólny staż pracy w ilości co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, albowiem był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy w:

1. (...) Przedsiębiorstwie (...) od 24.09.1968r. do 20.09.1969r. na stanowisku robotnika do prac prostych;
2. Przędzalni (...). W. w Ł. od 4.09.1970r. do 11.07.1972r. na stanowisku robotnika transportu wewnętrznego;
3. Zakładach (...) w Ł. od 2.10.1972r. do 6.07.1973r. na stanowisku robotnika transportu,
4. (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) w Ł. od 25.07.1973r. do 21.01.1974r. na stanowisku robotnika budowlanego w magazynie;
5. Przędzalni (...) w Ł. od 6.09.1974r. do 15.12.1975 r. na stanowisku pracza;
6. Zakładach (...) w Ł. od 12.05.1976r. do 5.08.1976r. na stanowisku pomoc w wydziale produkcyjnym (odbieracza z barw. ciągłej, z aparatu) farbiarni tkanin, ostatnio na stanowisku robotnika farbiarni w wykańczalni;
7. Przędzalni (...). W. w Ł. od 24.01.1977r. do 30.11.1995r. na stanowisku robotnika transportu wewnętrznego ;
8. w okresie od 2.12.1995r. do 2.09.1996r. był zarejestrowany jako osoba bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy i pobierał w tym czasie zasiłek dla bezrobotnych;
9. następnie był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy Przedsiębiorstwie (...) od 8.10.1997r. do 31.07.2001r. na stanowisku robotnika budowlanego.

/zaświadczenie z 8.07.2015r. k. 8 akt ZUS, zaświadczenie z 1.06.2015r. k. 9 akt ZUS, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 1.06.2015r. k. 10 -11 akt ZUS, zaświadczenie z dnia 13.08.2015r. k. 12 akt ZUS, świadectwo pracy z 31.07.2001r. k. 4 akt ZUS, karta zasiłkowa k. 14 akt ZUS, karty wynagrodzeń k. 15-19 akt ZUS, zaświadczenie k. 25 akt ZUS, umowa o pracę z 10.01.1977r. k. 28 akt ZUS, świadectwo pracy z 7.10.1969r. k. 20, karta wynagrodzeń k. 21-22, angaż z 24.09.1968r. k. 23, świadectwo pracy z 30.1.1995r. k. 32, umowa o pracę k. 33, karta wynagrodzeń k. 34, dokumentacja pracownicza z (...) Przedsiębiorstwa (...) w kopercie za kartą 36: zgłoszenie z 19.09.1968r., angaż z 24.09.1968r., karta obiegowa zmiany, angaż z 24.07.1969r., pismo z 11.07.1969r o przeszerogowanie, pismo z 25.09.1969r. dotyczące niezgłoszenia się do pracy z dniem 22.09.1969r., karta obiegowa zwolnienia z pracy w zw. z samowolnym niezgłoszeniem się do pracy 22.09.1969r., świadectwo pracy z 7.10.1969r., opinia o pracowniku z 13.06.1969r., karta wynagrodzeń, zaświadczenie o zatrudnieniu w Zakładach (...) w Ł. z dnia 4.11.2016r. i z dnia 26.07.2016r. k. 40 i 46, karta pracownicza k. 47, karta obiegowa zmiany k. 48, angaż z 6.10.1972r. k. 49, angaż z 25.04.1973r. k. 50, pismo z 13.07.1973r. dotyczące samowolnego opuszczenia miejsca pracy k. 51, kwestionariusz osobowy k. 53, dokumentacja pracownicza z Przędzalni (...) w Ł. w kopercie za kartą 75: świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z 6.03.2006r., karta obiegowa przyjęcia do pracy, umowa o pracę z 23.09.1974r., karta obiegowa zmiany z 30.12.1975r., świadectwa pracy z 16.05.2001r. i z 5.02.1976r., karta pracownicza, dokumentacja pracownicza z Zakładu (...) w Ł. w kopercie za kartą 91: umowa o pracę z 12.05.1976r., karta obiegowa zmiany z 12.05.1976r., świadectwo pracy z Przędzalni (...) w Ł. z 5.02.1976r., zapytanie o karalność z 2.06.1976r., angaże z 18.05.1976r. i z 1.07.1976r., świadectwo pracy z 13.08.1976r., dokumentacja pracownicza

z (...) Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) w Ł. w kopercie za kartą 93: świadectwo pracy z 19.07.1974r. karta obiegowa zmiany z 19.07.1973r., angaż z 25.07.1973r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 22.05.2000r., zaświadczenie z 21.04.2017r. k. 99, dokumentacja pracownicza z Przędzalni (...). W. w Ł. w kopercie za kartą 111: karta pracownicza, pismo z dnia 17.07.1972r. dotyczące skreślenia z listy pracowników angaż o przyjęciu do pracy z dniem 4.09.1970r., świadectwo pracy z 19.07.1972r., zeznania wnioskodawcy k. 25 w zw. z e-protokół rozprawy z dnia 14.02.2018r.: 00:09:28 i e-protokół rozprawy z dnia 14.02.2018r.: 00:09:28-00:39:28/

Praca wnioskodawcy w ramach przyuczenia zawodowego w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 24.09.1968 r. do 20.09.1969r., gdzie był zatrudniony na stanowisku robotnika do prac prostych polegała na kopaniu, sadzeniu i przycinaniu drzew. /zeznania wnioskodawcy -e-protokół rozprawy z 14.02.2018r.: 00:09:28-00:39:28, dokumentacja pracownicza z (...) Przedsiębiorstwa (...) w kopercie za kartą 36: zgłoszenie z 19.09.1968r, angaż z 24.09.1968r., karta obiegowa zmiany, angaż z 24.07.1969r., pismo z 11.07.1969r o przeszerogowanie, pismo z 25.09.1969r. dotyczące niezgłoszenia się do pracy z dniem 22.09.1969r., karta obiegowa zwolnienia z pracy w zw. z samowolnym niezgłoszeniem się do pracy 22.09.1969r., świadectwo pracy z 7.10.1969r., opinia o pracowniku z 13.06.1969r./

W pierwszym okresie zatrudnienia w Przędzalni (...). W. w Ł. od 4.09.1970r. do 11.07.1972r. wnioskodawca pracował w pełnym wymiarze czasu pracy jako wózkarz początkowo na oddziale obrączkowym. W tym czasie w/w zakład pracy mieścił się przy ul. (...) w Ł.. Praca wnioskodawcy polegała na dowiezieniu na oddział przygotowawczy półproduktów, potem woził te półprodukty na przędzalnię, gdzie odbywała się produkcja, a z przędzalni woził przędzę na przewijalnię, gdzie była produkcja na tkalni. Oddział przygotowawczy był w tym samym budynku na parterze, przędzalnia na pierwszym i drugim piętrze, a przewijalnia na trzecim piętrze. Do magazynów wnioskodawca woził tylko wyprodukowane i zważone produkty. Tam pracownicy magazyny zabierali produkty. Magazyn był w tym samym budynku przedmiotowego zakładu pracy przy ul. (...) i mieścił się w jego prawym skrzydle od ul. (...). Ważenie produktów odbywało się poza produkcją. W tym samym czasie co wnioskodawca jako wagowa pracowała J. Ż.. Pracownicy zatrudnieni na stanowisku wagowej nie otrzymywali dodatku za pracę w warunkach szkodliwych. Taki dodatek otrzymywali natomiast pracownicy wykonujący pracę na oddziale produkcyjnym przędzalni. /zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z 10.05.2018r.: 00:04:09-00:16:32 w zw. z e-protokół rozprawy z 14.02.2018r.: 00:09:28, e-protokół rozprawy z 14.02.2018r.: 00:09:28-00:39:28, zeznania świadka J. Ż. – e-protokół rozprawy z 27.09.2017r.: 00:25:34-00:39:27, dokumentacja pracownicza z Przędzalni (...). W. w Ł. w kopercie za kartą 111: karta pracownicza, pismo z dnia 17.07.1972r. dotyczące skreślenia z listy pracowników, angaż o przyjęciu do pracy z dniem 4.09.1970r., świadectwo pracy z 19.07.1972r./

W okresie zatrudnienia w Zakładach (...) w Ł. od 2.10.1972 r. do dnia 6.07.1973 r. praca wnioskodawcy na stanowisku robotnika transportu polegała na ładowaniu materiałów do samochodu, które je wywoziły z w/w zakładu pracy. Zdarzało się, że gdy nie było do wykonania pracy ładowacza, a jednocześnie nie stawiał się w pracy, któryś z pracowników produkcji, wówczas wnioskodawca kierowany był do wykonywania pracy na oddziałach produkcyjnych. /zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z 14.02.2018r.: 00:09:28-00:39:28, zaświadczenie o zatrudnieniu w Zakładach (...) w Ł. z dnia 4.11.2016r. i z dnia 26.07.2016r. k.40 i 46, karta pracownicza k.47, karta obiegowa zmiany k.48, angaż z 6.10.1972r. k.49, angaż z 25.04.1973r. k.50, pismo z 13.07.1973r. dotyczące samowolnego opuszczenia miejsca pracy k.51, kwestionariusz osobowy k. 53/

W okresie zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) w Ł. od 25.07.1973r. do 21.01.1974r. wnioskodawca pracował jako robotnik budowlany w magazynie, a jego praca polegała na ładowaniu materiałów do samochodów, którymi były przewożone na budowę. /zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z 14.02.2018r.: 00:09:28-00:39:28, dokumentacja pracownicza z (...) Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) w Ł. w kopercie za kartą 93: świadectwo pracy z 19.07.1974r. karta obiegowa zmiany z 19.07.1973r., angaż z 25.07.1973r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 22.05.2000r./

Wnioskodawca otrzymał świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z dnia 6.03.2006r., w którym poświadczono, że w okresie zatrudnienia w Przędzalni (...) w Ł. od 6.09.1974r. do 15.12.1975r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę na stanowisku pracza polegającą na wykonywaniu

pracy przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych wymienioną w wykazie A dział VII poz. 4 pkt 24 wykazu stanowiącego załącznik nr 4 do Zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego Nr 7 z dnia 7.07.1987r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego. /świadcstwo pracy z 6.03.2006r. w kopercie za kartą 75/

W w/w okresie zatrudnienia w Przędzalni (...) w Ł. wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w systemie pracy 3-zmianowej wykonywał pracę pracza w oddziale początkowym z wannami, gdzie odbywało się pranie wełny. W tym okresie na oddziale z wannami pracowało stale 3-4 praczy. Praca na tym oddziale odbywała się w zapyleniu. /zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z 14.02.2018r.: 00:09:28-00:39:28/

W okresie zatrudnienia w Zakładach (...) w Ł. od 12.05.1976r. do 5.08.1976r. wnioskodawca pracował jako robotnik farbiarni na suszarkach. Jego praca polegała suszeniu gotowych materiałów po farbiarni. W przedmiotowym zakładzie pracy w badanym okresie były specjalne maszyny, na które wnioskodawca nakładał mokry materiał, który był suszony w bębnoch tych maszyn. /zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 14.02.2018r.: 00:09:28-00:39:28/

W drugim okresie zatrudnienia w Przędzalni (...). W. w Ł. od 24.01.1977 r. do 30.11.1995 r. wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku robotnika transportu wewnętrznego. /świadcstwo pracy z 30.1.1995r. k. 32, umowa o pracę k. 33/

W okresie zatrudnienia w Przędzalni (...). W. w Ł. bezpośrednim przełożonym wnioskodawcy był T. P., który początkowo od 20.07.1953r. pracował jako ślusarz oddziałowy, od 1.04.1959r. do 30.04.1990r. jako mistrz oddziałowy, następnie nastawiacz maszyn, a ostatnio jako ślusarz oddziałowy.

Kierownikiem przędzalni był A. G..

Razem z wnioskodawcą na oddziale przewijalni pracowała J. Ż., która była zatrudniona w w/w zakładach od 30.07.1962r. do 29.02.1996r. jako wagowa, a ostatnio pracowała na stanowisku przewijaczki.

W drugim badanym okresie zatrudnienia wnioskodawcy w Przędzalni (...). W. w Ł. S. F. (1) była zatrudniona jako księgowa w tym zakładzie.

W drugim spornym okresie zatrudnienia wnioskodawcy w Przędzalni (...). W. w Ł. przedmiotowy zakład pracy mieścił się przy ul. (...) w Ł. i istniała w nim przędzalnia, oddział przygotowawczy, oddział końcowy, laboratorium i magazyny, które mieściły się w odrębnym budynku oddalonym od budynku, w którym odbywała się produkcja o ok. 500 m.

Wnioskodawca był w tym okresie przez cały czas zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy. Pracował jako podawacz surowca, a jego praca polegała na podawaniu surowca przy maszynie, następnie jako wózkarz, a jego praca polegała na wożeniu wózkiem półproduktów i gotowej przędzy pomiędzy oddziałami przedmiotowego zakładu pracy a także magazynem.

Wnioskodawca jako wózkarz pracował w systemie pracy 3-zmianowej na oddziale przędzalni, gdzie odbywała się produkcja po 8 godzin dziennie, a w soboty po 6 godzin.

Na każdej zmianie był wózkowy i był pomocnik. Wnioskodawca jako wózkarz w drugim okresie zatrudnienia w Przędzalni (...). W. niezależnie od pory roku wykonywał pracę bezpośrednio w transporcie wewnętrznym, przy czym odwołujący w godzinach pracy przewoził w tym czasie wózkiem przędzę nie tylko na terenie hali produkcyjnej przędzalni bawełny, ale także przewoził ją wózkiem przez podwórko pomiędzy budynkiem, w którym odbywała się produkcja w Przędzalni (...). W. i oddalonym o ok. 500 m osobnym budynkiem, w którym były magazyny.

Do obowiązków wnioskodawcy należało w szczególności dowożenie wózkiem przędzy do maszyn na przędzalni tj. rozdrabniarek i odbieranie przędzy z magazynu. Na oddziale produkcyjnym było ok. 5-6 rozdrabniarek zwanych przez pracowników „wilkami”.

Wózek, którym wnioskodawca dowoził przędzę nie był elektryczny, lecz był pchany przez odwołującego. Wózek ten miał cztery koła, a jego waga razem z towarem osiągała ok. 100 kg.

Odwołujący dowoził do magazynu już wyprodukowany i zważony produkt. Ważenie ile przędzy zrobiła dana prządka odbywało się poza produkcją. W spornym okresie w magazynie byli zatrudnieni pracownicy magazynów. Wnioskodawca musiał wyrzucić w magazynie przędzę pod odpowiednią numerację. Wnioskodawca dowoził wózkiem z magazynu surowiec, który rozładowywał na hali produkcyjnej.

Wnioskodawca w drugim okresie zatrudnienia w Przędzalni (...). W. wykonywał w godzinach pracy także inne dodatkowe prace – a mianowicie z uwagi na to, że nie było na oddziale przędzalni smarownika bardzo często powierzano wnioskodawcy do wykonania czynności polegające na smarowaniu olejami i smarami maszyn na produkcji tj. zgrzeblarek i ciągarek, które to czynności odwołujący wykonywał bezpośrednio na przędzalni. Wnioskodawca pobierał smary z magazynu ze smarami i olejami, który znajdował się na dole budynku zakładu, tj. na parterze lub pierwszym piętrze. Wnioskodawca wykonywał smarowanie maszyn 2 razy na jednej zmianie. Jedno smarowanie zajmowało odwołującemu ok. pół godziny. Następnie wnioskodawca wykonywał prace podawacza surowca albo wózkarza. Jako smarowacz ubezpieczony pracował łącznie w badanym okresie ok. 2 lat.

Przez pewien czas wnioskodawca otrzymywał dodatek szkodliwy. Nie zachowały się żadne paski wynagrodzeń z badanego okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Przędzalni (...). W. w Ł..

Ponieważ maszyny na wszystkich oddziałach, w tym też na oddziale produkcyjnym przędzalni były w nieustannym ruchu, panował tam ciągły huk, hałas oraz kurz.

Na oddziałach produkcyjnych wnioskodawca pracował do lutego 1994r., ponieważ lekarz nie wyraził zgody na dalsze zatrudnienie odwołującego na halach produkcyjnych z uwagi na wadę słuchu wnioskodawcy.

Rok przed rozwiązaniem umowy o pracę wnioskodawca przestał wykonywać pracę na produkcji i pracował w magazynie w oddziale wysyłkowym, gdzie zbijał skrzynki. /świadcstwo pracy z 31.01.1992r. T. P. k. 120, dokumentacja pracownicza T. P.: karta obiegowa zmiany k. 121-122, wypowiedzenie umowy o pracę k. 122 v., umowa o pracę k. 122 v., karty zasiłkowe k. 123-127, karty wynagrodzeń k. 128-131, dokumentacja pracownicza J. Ż.: świadcstwo pracy k. 132, umowa o pracę k. 133, umowa o pracę k. 134, umowa o pracę k. 135, konto pracownika k. 136-141, karta zasiłkowa k. 142, zestawienie wynagrodzeń k. 143, dokumentacja pracownicza A. G.: świadcstwo pracy k. 149, życiorys k. 150, kwestionariusz osobowy k. 151 i 161 zeznania świadka S. F. (2) – e-protokół rozprawy z 27.09.2017r.: 00:06:52-00:23:31, zeznania świadka J. Ż. – e-protokół rozprawy z 27.09.2017r.: 00:25:34-00:39:27, zeznania wnioskodawcy – e-protokół rozprawy z 5.07.2017r.: 00:07:08 w zw. z e-protokół rozprawy z 14.02.2018r.: 00:09:28 i e-protokół rozprawy z 14.02.2018r.: 00:09:28-00:39:28/

Wnioskodawca nie posiada z ani z pierwszego, ani z drugiego okresu zatrudnienia w Przędzalni (...). W. w Ł. świadctwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. /niesporne/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów złożonych do akt sprawy oraz dokumentów zalegających w aktach emerytalnych, których wartości dowodowej nie podważyła żadna ze stron, a i Sąd nie znalazł żadnego powodu by czynić to z urzędu.

Ponadto Sąd czyniąc ustalenia faktyczne oparł się na zeznaniach świadków w osobach S. F. (2) i J. Ż.. Sąd miał na uwadze, że świadkowie są dla wnioskodawcy osobami obcymi i nie miały żadnego interesu, aby składać korzystne zeznania, dla którejkolwiek ze stron. Sąd zważył też, że przesłuchani świadkowie nie pracowali przez cały czas z wnioskodawcą w jednym oddziale, a jedynie widywały odwołującego przy okazji wykonywania własnych obowiązków pracowniczych. Świadek S. F. (1) była bowiem w badanym okresie księgową, zaś świadek J. Ż. jako wagowa pracowała poza oddziałem produkcyjnym. Tym niemniej zeznania obu w/w świadków łącznie z zeznaniami wnioskodawcy pozwoliły ustalić, że praca odwołującego na stanowisku robotnika transportu wewnętrznego w spornym okresie zatrudnienia w Przędzalni (...). W. w Ł. nie polegała tylko na wykonywaniu stale i w pełnym wymiarze godzin

pracy czynności wózkarza na hali produkcyjnej przędzalni, ale także poza nią. Z zeznań wnioskodawcy i świadka J. Ż. wynika, że w pierwszym okresie zatrudnienia w Przędzalni (...). W. w Ł. wnioskodawca jeździł wózkiem po surowiec do magazynu, który nie mieścił się na hali produkcyjnej, ale w innym skrzydle budynku zakładu pracy. Z zeznań świadków S. F. (2) i J. Ż. oraz wnioskodawcy wynika też, że w drugim okresie zatrudnienia w w/w Przędzalni odwołujący jako wózkarz przewoził w godzinach pracy surowiec do produkcji przez podwórko z magazynów, które znajdowały się w odrębnym budynku oddalonym o ok. 500 m od budynku, w którym odbywała się produkcja. A zatem z powyższych zeznań wynika, że wnioskodawca nie wykonywał pracy wózkarza jedynie na oddziałach produkcyjnych przędzalni, gdzie panował duży hałas i zakurzenie, ale również poza środowiskiem, w którym panowały szkodliwe warunki pracy. Świadek S. F. (1) zeznała przy tym, że wnioskodawca jednego dnia pracy wykonywał kilkanaście takich kursów wózkiem. Biorąc pod uwagę, że wózek nie miał napędu elektrycznego, ale był pchany przez odwołującego oraz uwzględniając odległość między budynkiem, w którym odbywała się produkcyjna a budynkiem z magazynami oddalonym ok. 500 m, a także, że wnioskodawca pokonywał tę trasę kilkanaście razy w ciągu jednego dnia pracy należy przyjąć – zdaniem Sądu - jedyny logiczny wniosek, że ubezpieczony przebywał poza halą produkcyjną każdego dnia pracy na pewno co najmniej godzinę, jak nie dłużej. Co za tym idzie, wnioskodawca nie pracował w pełnym wymiarze czasu i stale na hali produkcyjnej.

Ponadto z zeznań świadków i wnioskodawcy wynika, że odwołujący w analizowanym drugim okresie zatrudnienia wykonywał w godzinach pracy nie tylko pracę wózkarza, ale również inne czynności, a mianowicie smarowacza maszyn. Odwołujący sam przyznał, że w ciągu jednej zmiany dwa razy wykonywał smarowanie maszyn, co zajmowało mu jednorazowo ok. pół godziny, przy czym jednocześnie odwołujący sam zeznał, że magazyny ze smarami i olejami nie znajdowały się na hali produkcyjnej, lecz mieściły się na niższych piętrach budynku, co również przeczy tezie, że wnioskodawca stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował na oddziale produkcji.

Jednocześnie wskazać należy, że wnioskodawca w swoich zeznaniach sam przyznał, że w ogóle od lutego 1994r. z uwagi na wadę słuchu nie pracował już w w/w Przędzalni na produkcji, lecz zbijał skrzynki w magazynie oddziału wysyłkowego, gdzie nie było ani hałasu, ani zakurzenia.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie podlega oddaleniu.

W myśl art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1997r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1383 ze zm.), ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy tj. w dniu 1 stycznia 1999 r. osiągnęli:

- 1) okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz,
- 2) okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

Zaś ust. 2 w/w przepisu stanowi, że emerytura, o której mowa w ust. 1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego albo złożenia wniosku o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Według treści §3 i 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) za okres zatrudnienia wymagany do uzyskania emerytury, zwany dalej „wymaganym okresem zatrudniania” uważa się okres wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, liczony łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczanymi do okresów zatrudnienia. Pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach wymienione w wykazie A prac stanowiących załączniki do cytowanego rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn;
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Powołany (...) wskazuje wszystkie te prace w szczególnych warunkach, których wykonywanie uprawnia do niższego wieku emerytalnego.

W świetle § 2 ust. 1 tegoż rozporządzenia oraz zgodnie z orzecznictwem Sądu Najwyższego okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy, przy czym powyższe okoliczności pracownik jest obowiązany udowodnić (por. wyrok SN z 15.12.1997r., II UKN 417/97, OSNAPiUS 1998/21/638 i wyrok SN z 15.11.2000r., II UKN 39/00, Prok. i Prawo (...)).

Stosownie do § 2 ust. 2 okresy takiej pracy stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według określonego wzoru, lub świadectwie pracy.

W przedmiotowym stanie faktycznym nie budzi wątpliwości fakt, że wnioskodawca nie należał do Otwartego Funduszu Emerytalnego, a także, że spełnia przesłanki ustawowe ukończenia wieku emerytalnego w dacie rozstrzygnięcia.

Organ rentowy kwestionował ogólny staż twierdząc, że wnioskodawca na dzień 1.01.1999r. nie wykazał co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, a ponadto ZUS twierdził, że odwołujący nie wykazał okresu co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze.

W tym miejscu warto przypomnieć, że w toku postępowania przed organem emerytalnym w sposób niesporny skarżący wykazał jedynie na dzień 1.01.1999r. ogólny staż pracy w ilości 22 lat, 1 miesiąca i 15 dni.

W ocenie Sądu wnioskodawca w trakcie niniejszego procesu udowodnił, że spełnia pierwszy sporny warunek dotyczący posiadania co najmniej 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych na dzień 1.01.1999r. Powyższe wynika bowiem z analizy całokształtu materiału dowodowego w postaci dokumentów złożonych do akt niniejszej sprawy, jak i znajdujących się w załączonych aktach emerytalnych, albowiem poza uznanymi przez ZUS okresami w sposób należyty odwołujący w toku procesu wykazał dodatkowo:

- okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 24.09.1968r. do 20.09.1969r. /świadectwo pracy z 7.10.1969r. k. 20, karta wynagrodzeń k. 21-22, angaż z 24.09.1968r. k. 23, dokumentacja pracownicza z (...) Przedsiębiorstwa (...) w kopercie za kartą 36, a w niej: zgłoszenie z 19.09.1968r., angaż z 24.09.1968r., karta obiegowa zmiany, angaż z 24.07.1969r., pismo z 11.07.1969r. o przeszerogowanie, pismo z 25.09.1969r. dotyczące niezgłoszenia się do pracy z dniem 22.09.1969r., karta obiegowa zwolnienia z pracy w zw. z samowolnym niezgłoszeniem się do pracy 22.09.1969r., świadectwo pracy z 7.10.1969r., opinia o pracowniku z 13.06.1969r./ **co dało 11 miesięcy i 27 dni**, a także

- okres zatrudnienia w Przędzalni (...). W. w Ł. od 4.09.1970r. do 11.07.1972r. / dokumentacja pracownicza z Przędzalni (...). W. w Ł. w kopercie za kartą 111, a w niej: karta pracownicza, pismo z dnia 17.07.1972r. dotyczące skreślenia z listy pracowników angaż o przyjęciu do pracy z dniem 4.09.1970r., świadectwo pracy z 19.07.1972r./, **co dało 1 rok, 10 miesięcy i 7 dni**,

- okres zatrudnienia w Zakładach (...) w Ł. od 2.10.1972r. do 6.07.1973r. /zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 4.11.2016r. i z dnia 26.07.2016r. k. 40 i 46, karta pracownicza k. 47, karta obiegowa zmiany k. 48, angaż z 6.10.1972r. k. 49, angaż z 25.04.1973r. k. 50, pismo z 13.07.1973r. dotyczące samowolnego opuszczenia miejsca pracy k. 51, kwestionariusz osobowy k. 53/, **co dało 9 miesięcy i 4 dni**,

- w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) w Ł. od 25.07.1973r. do 2.01.1974r. /dokumentacja pracownicza z (...) Przedsiębiorstwa Budowlanego (...) w Ł. w kopercie za kartą 93, a w niej: świadectwo pracy z 19.07.1974r. karta obiegowa zmiany z 19.07.1973r., angaż z 25.07.1973r., zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 22.05.2000r./, **co dało 5 miesięcy i 8 dni**,

- jak również w Zakładzie (...) w Ł. od 12.05.1976r. do 5.08.1976r. /dokumentacja pracownicza z Zakładu (...) w Ł. w kopercie za kartą 91, a w niej: umowa o pracę z 12.05.1976r., karta obiegowa zmiany z 12.05.1976r., angaże z 18.05.1976r. i z 1.07.1976r., świadectwo pracy z 13.08.1976r./, **co dało 2 miesiące i 24 dni**.

Powyższe choć wskazuje, że ubezpieczony niewątpliwie na dzień 1.01.1999r. legitymuje się ogólnym stażem co najmniej 25 lat, nie oznacza jednak automatycznie, że odwołanie skarżącego zasługiwało na uwzględnienie, albowiem w sprawie istotnym było wykazanie łącznie wszystkich wymaganych prawem przesłanek warunkujących nabycie prawa do wcześniejszej emerytury z art. 184 ustawy emerytalnej, a zatem również wykazanie na dzień 1.01.1999r. co najmniej okresu 15 lat pracy wykonywanej w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Tej zaś przesłanki, w ocenie Sądu, skarżący, pomimo tego, że był reprezentowany w niniejszym postępowaniu przez profesjonalnego pełnomocnika z urzędu, nie wykazał.

Podkreślić należy, iż istotnym jest, jakie prace realnie w toku swojego zatrudnienia wykonywał skarżący oraz czy prace te są wymienione w cytowanym wyżej rozporządzeniu z dnia 7.02.1983r., gdyż właśnie to rozporządzenie jest aktem prawnym, w oparciu o który należy orzekać, czy dana praca była pracą w warunkach szczególnych. Sama natomiast nazwa stanowiska (lub brak tej nazwy) nie może dyskwalifikować faktycznie wykonywanych prac w spornym okresie zatrudnienia.

Wskazać należy, że regulacja §2 w/w rozporządzenia, statuująca ograniczenia dowodowe i obowiązująca w postępowaniu przed organem rentowym, nie ma jednak zastosowania w postępowaniu odwoławczym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych. W konsekwencji okoliczność i okresy zatrudnienia w szczególnych warunkach sąd uprawniony jest ustalać także innymi środkami dowodowymi niż dowód z zaświadczenia zakładu pracy, w tym zeznaniami świadków (por. uchwała SN z 27.05.1985 r., III UZP 5/85, uchwała SN z 10.03.1984 r. III UZP 6/84).

Rozporządzenie z 7.02.1983r. jest aktem prawa powszechnego, odnoszącym się do pracowników wszystkich branż. Dodatkowo, w przepisie § 1 ust. 2 zamieszczono jednak upoważnienie dla właściwych ministrów, kierowników urzędów centralnych oraz centralnych związków spółdzielczych do ustalenia - w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych - w podległych i nadzorowanych zakładach pracy stanowisk pracy, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazach A i B. W praktyce upoważnienie to oznaczało jednak tylko tyle, że poszczególni ministrowie mogli ewentualnie doprecyzować rodzaje owych stanowisk pracy.

Sąd zważył przy tym, że nawet dokument w postaci świadectwa pracy w szczególnych warunkach nie jest dokumentem abstrakcyjnym, w tym sensie, że treści z niego wynikające choćby były wątpliwe w świetle innych dowodów, należy bezwarunkowo przyjmować za prawdziwe. Świadectwo pracy w szczególnych warunkach, podobnie jak i inne dowody, podlega weryfikacji co do zgodności z prawdą w kontekście całokształtu materiału dowodowego, gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej (wyroki SN z 21.04.2004r., II UK 337/03, OSNP 2004/22/392; z 23.11.2004r., I UK 15/04, OSNP 2005/11/161; z 22.06.2005r., I UK 351/04, OSNP 2006/5-6/90; z 20.10.2005r., I UK 41/05, OSNP 2006/19-20/306; z 29.01.2008r., I UK 192/07, LEX nr 447272).

Oceniając sporną kwestię posiadania przez wnioskodawcę stażu co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych, Sąd kierował się wyżej przytoczonymi rozważaniami.

W świetle całokształtu zebranego materiału dowodowego należało, zdaniem Sądu, uwzględnić okres zatrudnienia wnioskodawcy w Przędzalni (...) w Ł. jako okres wykonywania pracy w szczególnych warunkach przez odwołującego. Skarżący otrzymał bowiem stosowne świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym

charakterze z dnia 6.03.2006r., w którym poświadczono, że w okresie zatrudnienia w Przędzalni (...) w Ł. od 6.09.1974r. do 15.12.1975r. wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracę na stanowisku pracza polegającą na wykonywaniu prac przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych wymienioną w wykazie A dział VII poz. 4 pkt 24 wykazu stanowiącego załącznik nr 4 do Zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego Nr 7 z dnia 7.07.1987r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu przemysłu chemicznego i lekkiego. Z treścią tego świadectwa korelowały zeznania wnioskodawcy, który wyjaśnił, że stale i w pełnym wymiarze czasu pracy w systemie pracy 3-zmianowej wykonywał w tym czasie pracę pracza w oddziale początkowym z wannami, gdzie odbywało się pranie wełny, a praca ta odbywała się w ciągłym zakurzeniu. Dowodów tych nie kwestionował organ rentowy. W załączniku do powyższego rozporządzenia w Wykazie A w dziale VII dotyczącym prac „w przemyśle lekkim” pod pozycją 4 wskazano, że pracami w szczególnych warunkach są „prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych”, a ponadto w wykazie Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego w Zarządzeniu Nr 19 z dnia 6.08.1983 r. w załączniku nr 3 do tego zarządzenia w dziale VII poz. 4 w punkcie 24 doprecyzowano, że do prac „przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych” należy między innymi praca pracza (pkt 24). Sąd uznał zatem, że w przedmiotowym okresie zatrudnienia wnioskodawca wykonywał pracę w warunkach szczególnych co dało staż w ilości 1 roku, 3 miesięcy i 10 dni.

Podobnie Sąd ocenił okres zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładach (...) w Ł. od 12.05.1976r. do 5.08.1976r., albowiem w tym czasie wnioskodawca pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku robotnika farbiarni, a jego praca polegała na nakładaniu na maszyny gotowych materiałów po farbiarni, które były suszone w bębnach tych maszyn. Należało zatem dodatkowo uwzględnić jako staż pracy w szczególnych warunkach przedmiotowy okres zatrudnienia w ilości 2 lat i 24 dni, albowiem również tę pracę należało zaliczyć do prac wymienionych w załączniku do powyższego rozporządzenia, w Wykazie A w dziale VII, dotyczącym prac „w przemyśle lekkim” pod pozycją 4, jako „prace przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych”.

Organ rentowy odmówił zaliczenia do stażu pracy świadczonej w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia wnioskodawcy w Przędzalni (...). W. od 24.01.1977r. do 30.11.1995r. na stanowisku robotnika transportu wewnętrznego W toku postępowania wnioskodawca wykazał, że w Przędzalni (...). W. pracował również od 4.09.1970r. do 11.07.1972r. na stanowisku robotnika transportu wewnętrznego. Odwołujący nie posiada z żadnego z w/w okresów świadectwa wykonywania pracy w warunkach szczególnych. Wobec tego Sąd dopuścił dowodu z zeznań świadków i wnioskodawcy oraz zachowanej dokumentacji pracowniczej ubezpieczonego w/w zakładu pracy celem ustalenia na czym w rzeczywistości polegała praca skarżącego na stanowisku wnioskodawcy i na jakich oddziałach oraz w jakim wymiarze czasu pracy ją wykonywał.

Badając tę kwestię Sąd zważył, że stanowiska, na których praca jest wykonywana w szczególnych warunkach zostały sprecyzowane w wykazie A stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego Nr 7 z dnia 7.07.1987r. w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach resortu przemysłu chemicznego i lekkiego (Dz. Urz. nr 4, poz.7). W dziale VII punkcie 4 podpunkcie 50 wymieniono stanowisko robotnika transportu wewnętrznego. Wykaz ten stanowi - jako, że ma charakter informacyjny, techniczno-porządkujący, uściślający ogólne pojęcia istniejące w rozporządzeniu Rady Ministrów - swego rodzaju wskazówkę, dowód, że takie a nie inne czynności były przez pracownika istotnie wykonywane w szczególnych warunkach (wyrok SN z 29.01.2008 r., I UK 192/07, Lex nr 447272).

Wyraźnego podkreślenia jednak wymaga, że praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale (codziennie) i w pełnym wymiarze czasu pracy (przez 8 godzin dziennie, jeżeli pracownika obowiązuje taki wymiar czasu pracy) w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze (wyrok SN z 8.06.2011 r., I UK 393/10).

Niedopuszczalna jest wykładnia rozszerzająca, prowadząca w konsekwencji do wypaczenia idei, że emerytura w wieku wcześniejszym jest wynikiem pracy w obciążających dla zdrowia warunkach. Wykonywanie pracy w szczególnych warunkach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy

oznacza, że pracownik nie ma powierzonych innych obowiązków jak tylko te, które dotyczą pracy w szczególnych warunkach. Istotnym warunkiem przyznania świadczenia z tytułu pracy wykonywanej w szczególnych warunkach jest stwierdzenie w ramach pełnego wymiaru czasu pracy oddziaływania szkodliwych warunków na organizm pracownika. R. legis instytucji przewidzianej w art.32 ww. ustawy o emeryturach i rentach opiera się na założeniu, że praca wykonywana w szczególnych warunkach przyczynia się do szybszego obniżenia wydolności organizmu, stąd też osoba wykonująca taką pracę ma prawo do emerytury wcześniej niż inni ubezpieczeni (por. wyrok SN z 4.06.2008r., II UK 306/07, Lex 528599). Prawo do emerytury w obniżonym wieku z tytułu pracy w warunkach szczególnych lub szczególnym charakterze stanowi w systemie emerytalnym uprawnienie wyjątkowe związane z ujemnym oddziaływaniem zdrowotnym warunków pracy na pracownika, co uzasadnia przyjęcie wcześniejszego wieku emerytalnego. Nadto uprawnienie to jest uprawnieniem wygaszanym przez ustawodawcę, a co za tym idzie regulacja prawna w tym przedmiocie winna być rygorystycznie przestrzegana (por. wyrok SA w Łodzi z 12.02.2013 r. III AUa 1005/12).

Przechodząc na grunt niniejszej sprawy należy wskazać, że Sąd mając na uwadze powyższe zważył, że z zeznań świadka J. Ż., która pracowała w tym samym zakładzie pracy co wnioskodawca w obu badanych okresach, a także z zeznań świadka S. F. (2) wynika, że odwołujący w obu tych okresach zatrudnienia nie wykonywał stale i w pełnym wymiarze pracy wyłącznie przy produkcji i wykańczaniu wyrobów włókienniczych, gdzie panowały szkodliwe warunki pracy. Mimo, że w/w świadkowie J. Ż. i S. F. (1) nie pracowały przez cały czas z wnioskodawcą to jednak zeznały spójnie, podobnie jak i sam wnioskodawca, że jego praca polegała m.in. na przewożeniu wózkami tkaniny z magazynu do działów przygotowawczych a następnie produkcyjnych i odwrotnie, przy czym istotne jest, że z zeznań J. Ż. wynika, że w pierwszym okresie zatrudnienia w Przędzalni (...). W., mimo że magazyn znajdował się w tym samym budynku przy ul. (...) w Ł., to jednak mieścił się w innym skrzydle od strony ul. (...), w którym nie odbywała się produkcja, a w drugim okresie zatrudnienia, gdy w/w zakład mieścił się przy ul. (...) w Ł. z zeznań S. F. (2) wynika, że odwołujący musiał kilkanaście razy w ciągu jednego dnia pracy przejechać wózkami podwórze pomiędzy budynkiem, w którym były hale produkcyjne do oddalonego o ok. 500 m odrębnego budynku magazynu, co wyklucza przyjęcie, że skarżący wykonywał swoją pracę stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wyłącznie na produkcji.

Sąd miał też na uwadze, że wnioskodawca i świadek J. Ż. zgodnie zeznali, że w obu tych okresach wnioskodawca przewoził przędzę do pracownicy zatrudnionej na stanowisku wagowej, która dokonywała ważenia surowca poza produkcją. Należało jednocześnie uwzględnić, że świadek J. Ż. zeznała, że wagowa nie otrzymywała dodatku za pracę w warunkach szkodliwych. Powyższe świadczy, że gdy wnioskodawca przewoził surowiec i przędzę do oddziału, gdzie odbywało się ważenie to nie przebywał wówczas na wydziale produkcji w warunkach szkodliwych.

Co więcej, z zeznań świadków i odwołującego wynika, że wnioskodawca w drugim okresie zatrudnienia wykonywał w godzinach pracy także inną pracę, a mianowicie smarowacza maszyn. Z zeznań wnioskodawcy wynika, że czynności smarowacza wykonywał 2 razy w ciągu jednej zmiany, a także, że magazyny ze smarami i olejami znajdowały się poza produkcją bo na niższych piętrach budynku zakładu pracy. Powyższe także przemawia za tym, że wnioskodawca nie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na wydziałach produkcji.

Nie ma również żadnej dokumentacji z tego okresu zatrudnienia, która potwierdziłaby, że wnioskodawca rzeczywiście otrzymywał dodatek za pracę w warunkach szkodliwych.

Wypada też przypomnieć, że wnioskodawca przyznał, że od lutego 1994r. w ogóle nie pracował w wydziałach produkcyjnych ponieważ nie uzyskał stosownej zgody od lekarza z uwagi na problemy ze słuchem i od tego czasu do zakończenia zatrudnienia w Przędzalni (...). W. wykonywał pracę w magazynie, gdzie zbijał skrzynki z desek i gdzie nie był narażony na pracę w hałasie i zakurzeniu.

Z uwagi na uznanie, że wnioskodawca nie świadczył pracy w warunkach szczególnych w okresach zatrudnienia w Przędzalni (...). W. od 4.09.1970r. do 11.07.1972r. oraz od 24.01.1977r. do 30.11.1995r. bez znaczenia pozostaje, czy wykonywał taką pracę w pozostałych krótkich okresach zatrudnienia, tj. w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 24.09.1968r. do 20.09.1969r., w którym był zatrudniony na stanowisku robotnika do prac prostych, w Zakładach

(...) w Ł. od 2.10.1972r. do 6.07.1973r., w którym był zatrudniony na stanowisku robotnika transportu, w (...) Przedsiębiorstwie Budowlanym (...) w Ł. od 25.07.1973r. do 21.01.1974r. na stanowisku robotnika budowlanego w magazynie, w Przedsiębiorstwie (...) od 8.10.1997r. do 31.07.2001r., w którym był zatrudniony na stanowisku robotnika budowlanego.

Na marginesie wskazać tylko należy, że za te okresy wnioskodawca nie dysponował świadectwami pracy w warunkach szczególnych, ani nie zgłosił wniosków dowodowych, w postaci dowodu z zeznań świadków, którzy potwierdziliby, że we wspomnianych okresach stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał takie prace.

W tym miejscu podkreślić należy, że zgodnie z art.6 k.c. to na wnioskodawcy spoczywał ciężar dowodowy w niniejszej sprawie. Oparcie polskiej procedury cywilnej na zasadzie kontrydiktoryjności jedynie w wyjątkowych przypadkach dozwala Sądowi na podjęcie czynności mających na celu pobudzenie inicjatywy stron, a zasadą w tym zakresie jest samodzielne dążenie uczestników postępowania do wykazania prawdziwości podnoszonych twierdzeń. Jeżeli twierdzenie istotne dla rozstrzygnięcia nie zostanie udowodnione, to o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy decyduje rozkład ciężaru dowodu. Zatem strona, na której spoczywa ciężar dowodu, ponosi ryzyko ujemnych skutków niedopełnienia swoich obowiązków w tym zakresie. Sąd Okręgowy uznał również, zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w wyroku z 17.12.1996 r., że nie jest zarówno zobowiązany, jak i uprawniony do przeprowadzenia dochodzenia w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (patrz wyrok SN z 17.12.1996r., I CKU 45/96, OSNC 1997/6-7/76). Tymczasem wnioskodawca reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika nie wykazał, że w spornych okresach zatrudnienia w Przędzalni (...). W. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał jako robotnik transportu wewnętrznego wyłącznie pracę na oddziałach produkcyjnych zaliczaną do prac w warunkach szczególnych.

Biorąc pod uwagę przywołane przepisy stwierdzić należy, że pomimo, że wnioskodawca spełnił pozostałe przesłanki do przyznania emerytury, a mianowicie: wieku, posiadania co najmniej 25-letniego okresu składkowego i nieskładkowego oraz nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego, to ze względu na nieprzepracowanie wymaganego ustawowo okresu 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze emerytura wnioskodawcy nie przysługuje (w niniejszym postępowaniu wnioskodawca wykazał łącznie jedynie 3 lata, 4 miesiące i 4 dni stażu pracy w warunkach szczególnych, tj. w okresie zatrudnienia w Przędzalni (...) oraz w Zakładach (...)).

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. oddalił odwołanie, o czym orzekł, jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

W punkcie 2 sentencji wyroku Sąd przyznał ze Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Łodzi na rzecz pełnomocnika ustanowionego z urzędu adwokata K. B. kwotę 221,40zł tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy przez pełnomocnika ustanowionego z urzędu. Zgodnie z art. 29 ustawy z dnia 26.05.1982 r. o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2014r., poz. 635 ze zm.) koszty pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu ponosi Skarb Państwa. Stosownie zaś do treści § 22 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016r., poz.1714 ze zm.) do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe do czasu zakończenia postępowania w danej instancji. Wobec więc wszczęcia niniejszej sprawy w dniu 2.12.2015r. Sąd zobligowany był zastosować przepisy rozporządzenia z dnia 28.09.2002 r. Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r., poz.461 ze zm.) W myśl §2 ust. 1 zasądzając opłatę za czynności adwokackie z tytułu zastępstwa prawnego, Sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia. Stosownie

do §12 ust. 2 w/w rozporządzenia (w brzmieniu obowiązującym od 1.08.2015r.) stawki minimalne w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego wynoszą 180 zł. Zgodnie z §2 ust.3 w sprawach, w których strona korzysta z pomocy prawnej udzielonej przez adwokata ustanowionego z urzędu, opłaty, o których mowa w ust. 1 § 2, Sąd podwyższa o stawkę podatku od towarów i usług przewidzianą dla tego rodzaju czynności w przepisach o podatku od towarów i usług, obowiązującą w dniu orzekania o tych opłatach, wobec czego należną kwotę zwiększono o kwotę podatku VAT.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy.

A.P.

15.03.2018r.